

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația:
CLUJ, Str. Iuliu Maniu Nr. 31

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ
Abonament: 450 Lei la an

Redactor responsabil:
Protolereu DUMITRU ANTAL

CUPRINSUL:

Pastorala de Paști a P. Sf. Episcop Nicolae Ivan.

Pr. Mihail Grecu: Osana...

Prof. Biji: Două conferințe la Turda.

Cronică. — Aviz, Ordin și Comunicat oficial. —

Concursuri pentru întregirea parohiilor Răcătău, Sărăcsău și Bucium-Izbita.

Nr. 2135/1933.

NICOLAE

Din mila lui Dumnezeu Dreptcredinciosul Episcop al Eparhiei
Vadului, Feleacului și Clujului.

Prea Cucernicilor Protopopi, Cucernicilor Preoți și tuturor Dreptcredincioșilor Creștini din
reînviata Episcopie a Vadului, Feleacului și Clujului, har și pace dela Dumnezeu, Părintele
Ceresc, iar dela Noi salutarea și binecuvântarea Noastră Arhierescă.

„Pentru ce căutați între cei morți pe cel ce este viu?
Nu este aici — a înviat!”

Luca XXIV, 5, 6.

IUBIȚILOR MEI FII SUFLETEȘTI!

Ne-a învrednicit bunul Dumnezeu, să ajungem strălucita sărbătoare — și sfânta
zi — a *Învierii*, care încălzește și luminează sufletele popoarelor creștine.

Prăznuirea acestei slăvite sărbători a creștinătății umple inimile de bucurie, înalță
sufletele desnădejduite, împrăștie rătăcirile și trezește cugetele întristate.

Când cuvioasele femei s'au apropiat cu înfrigurare de mormântul unde a fost
așezat trupul neînsuflețit al lui Iisus, ele s'au cutremurat de groază aflând mormântul gol.

Dar în nedumerirea lor, iată că le întâmpină un glas îngeresc: „*Pentru ce cău-
tați între cei morți pe cel ce este viu? Nu este aici, a înviat!*”

Acelaș glas de bucurie, acelaș glas de lămurire răsună azi și va răsună deapuri
spre a face să palpitate de bucurie sufletele celor buni, sau spre a trezi la înțelep-
ciune și realitate sufletele celor răi și neînțelegători, cari se înmulțesc din zi în zi.

„*Pentru ce căutați pe cel viu între cei morți?*”

A înviat Hristos! popoare luminați-vă, neamuri treziți-vă, căci înfrântă a rămas
tăria morții și zdrobite legăturile mormântului.

Prin Hristos Iisus cel înviat din morți, tot sufletul este sortit vieții.

Ne copleșesc grijile, durerile și neajunsurile? Dar cine a suferit mai mult ca Iisus?

Ne părăsesc puterile, ne simțim slabi și neputincioși, ca să înfruntăm greutățile
și primejdiiile?

Dar Iisus, Cel ce a înviat din morți, ne spune: „*Îndrăzniți, căci eu am biruit
lumea.*” (Ioan XVI, 33.)

Astfel ni se înfățișează Învieria Domnului, ca cel mai scump și binefăcător în-
demn, să ne reculegem, să ne pătrundem cu încredere și dragoste. Din biruința Fiului

Se cetește în ziua primă a Învierii la Sf. Liturghie și în parohiile administrate în ziua a doua.

lui Dumnezeu, asupra puterii morții, să tragem cel mai prețios folos spre binele și mântuirea noastră.

Să ne rugăm dar Tatălui ceresc, ca bucuria ce ni-o vestește azi Biserica, să picure și în inimile noastre nădejdi de izbândă și de mulțumire sufletească.

Iubiților mei fii sufletești, poate nici odată nu am simțit mai deplin ca azi, cât de mult se potrivește asemănarea vieții cu marea turburată de viforul ispitelor și al primejdiilor!

Vremile în cari trăim sunt atât de pline de greutate și neajunsuri de tot felul, încât omul se sbate cu primejduirea vieții să-și poată duce amarul, grijile și durerile de pe o zi pe alta.

Această stare de lucruri, de scumpete, de frământare și de sărăcie, este generală în lumea întreagă și poate în măsură și mai mare în alte țări și la alte popoare.

Un om oropsit, înapoiat din Rusia, a adus de acolo cu sine două pâni, una pentru țărani și una pentru burghezi. Aceste pâni au fost expuse în o vitrină din Oradea-mare, ca să le vadă lumea.

Pânea pentru țărani era din pleavă și din coceni de cucuruz amestecată cu un fel de cenușe, — deci neagră și fără putere de nutriție, — pânea pentru burghezi din aluat de făină de orz amestecat cu făină de cucuruz și cu tărițe de grâu. — Cine a văzut aceste pâni a rămas încremenit și nu mai pomenește nici de comunism nici de raiul dela Moscova.

Trăind în stările acestea, omul devine un biet călător văslind cu frică și șovăire printre valurile înfricoșate ale vieții și, precum călătorul pe mare așteaptă cu înfrigurare să ajungă la mal și se bucură nespus, când se vede ajuns pe uscat, — întocmai așa credinciosul creștin după zile de sbucium și înfrânare așteaptă și se bucură ajungând un prilej fericit de înviore și repaus, ca cel de azi.

Iisus cât a trăit ca ființă omenească pe pământ, s'a luptat nespus de mult cu greutatele vremurilor. A răbdât sărăcie, a suferit hula și batjocura pe nedrept dela oameni, până ce în cele din urmă a fost osândit și la moarte și răstignit pe lemnul urgisit al Crucii.

Din răbdarea, suferințele, chinurile și osânda îngrozitoare, — a răsărit răsplata cea dreaptă, învrednicit de cea mai strălucită biruință, de cel mai desăvârșit triumf, — cum vedem din canonul Paștilor: „*Pogoritu-te-ai Hristoase în cele mai de jos ale pământului, ai sfărmat incuietorile cele vecinice, și ai înviat a treia zi, ca un biruitor, Hristoase Dumnezeule.*“

Pilda Lui de răbdare și de suferință până la moarte, nu o aflăm la nici un muritor, pentru că numai El, fiul lui Dumnezeu, putea să ni-o dea în măsura ce o am văzut.

Învierea Sa din morți înseamnă pentru toți credincioșii mângăere și nădejde că după neajunsuri și suferințe vine și vremea biruinței și a fericirii.

„*Înviind Iisus din mormânt, ne-a dăruit viața vecinică și mare milă.*“ (Icosul Învi.)

De aceea bucurați-vă și voi toți cei osteniți și împovărați, veseliți-vă, căci „*aceasta e ziua care o a făcut Domnul să ne bucurăm și veselim într'ansa.*“ (Stih. Învierii.)

Nu uitați de aceia, cari nu se pot împărtăși de bucuria zilei de azi.

Aceștia sunt bolnavii și cei lipsiți cu desăvârșire de cele trebuitoare traiului zilnic. Bucuria și mulțumirea voastră va fi și mai mare, când veți căuta și afla patul celui bolnav, și căsuța săracului lipsit de o bucată de pâne. Ziua Învierii, să ne luminăm cu toții, unul pe altul să îmbrățișem și să zicem fraților și celor ce ne urăsc pe noi.

Mântuitorul Hristos această învățătură o a dat celor ce-i ascultă cuvântul: „*să vă iubiți unii pe alții.*“

Avem creștini cu numele destui, — dar numărul creștinilor adevărați și convingși scade pe zi ce merge.

Sunt oameni — cu chip de om, dar cu suflete negre, cari nu se dau înlături nici dela cele mai criminale fapte.

Astfel faptele păcătoase ale unora turbură bunul mers și liniștea sufletească a celorlalți.

Totul pentru stoarcerea de bani. Banul a ajuns să fie idolul, chipul cioplit, la care să se închine atâția decăzuți.

Pentru ban au căzut jertfă nenumărate vieți omenești. Pentru ban s'au zdrobit atâtea legături sfinte, atâtea bunuri neprețuite: au nimicit copiii pe părinți, frați și surori, rude și prieteni, — pentru ban, a vândut Iuda pe Mântuitorul.

Numai cine s'a desmeticit, din vreme, numai cine s'a lepădat de robia banului și a căutat calea adevărului, fără lux, fără îmbuibări, calea umilită a oamenilor cinstiți și cu frica lui Dumnezeu, numai acela a scăpat teafăr.

„Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona“ zice Sf. Evanghelie la Luca XVI, 13.

Vreți să slujiți cu adevărat lui Dumnezeu, spre binele și fericirea voastră, atunci nu Vă legați cugetele și inimile de dorul nebun după bani și câștiguri vinovate.

V'am pus înainte aceste semne ale vremilor de azi, încât se găsească atâtea printre fii neamului nostru la orașe — mai mult ca la sate, — cari socotesc lipsa de bani ca una din cele mai mari nenorociri ce s'a abătut asupra lor.

Toți cei cruțători, toți cei ce se mulțumesc cu puțin, având sprijin și cerând ajutorul dela Dumnezeu, vor birui mai cu ușurință greutățile zilelor de azi.

Veți ști, că de curând s'a pus chiar aici la Cluj temeliala obștei credincioșilor mireni, din întreaga Mitropolie, sub titlul *Frăția Ortodoxă Română*...

Gândul lor bun și curat a găsit tot sprijinul și dragostea noastră.

E nevoie mare de a ne strânge rândurile — în jurul bisericeii strămoșești, mama noastră a tuturor, ca munca lor să dea roade frumoase și creștinești.

Urmați, iubitorilor, chemarea ce vi se face cu ascultare și încredere. Ea porcede dela frații voștri mai luminați și mai învățați, ea are să fie farul care să vă lumineze calea vieții. Împărtășiți-vă de lumina ce vor să o răspândească din belșug în sufletele voastre.

Precum vă îndeamnă preotul în ziua de azi a Învierii: „*Veniți de luați lumină*“, astfel vă îndemn și eu cu sfat arhieresc să vă apropiați de izvorul de lumină al cărturarilor și îndrumătorilor voștri cu suflet dreptcredincios.

„*Îndurarea Ta cea nemăsurată văzându-o cei finiți întru legăturile iadului, la lumină au mers Hristoase, cu picioare vesele, laudând Paștile cele vecinice*“ (Canonul învierii), — ni se spune în una din cântările ce s'au rostit azi.

Asemenea sub ocrotirea harului și a binecuvântării cerești să pășim și noi.

Hristos a înviat!, să nu-L căutăm nici odată între cei morți.

Cu ajutorul lui pe care cu încredere, neîncetat în clipele de sbucium și încercare să îl cerem, vom înfrânge împotriviri, vom birui greutăți și vom dobândi împlinirea gândurilor noastre curate.

Acesta este, iubitorilor, cuvântul meu, aceasta e îndrumarea Arhierescă cu care m'am simțit obligat a vă întâmpina în sfânta și slăvita zi a Învierii, ce prăznuim azi. Aici zace însemnătatea minunii Învierii Domnului.

De aceea nu pot încheia mai potrivit cuvântul pastoral de azi, decât exclamând cu Biserica: „*Învieria lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn Iisus, unuia celui fără de păcat. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, să laudăm Învieria Lui, că răstignirea răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a călcat, în veci amin.*“

Dorindu-Vă să Vă învredniciți a prăznuți și la anul și la mai mulți ani, cu bine, cu sănătate și cu deplină mulțumire sufletească, strălucita zi a Învierii, am rămas cu binecuvântare Arhierescă de tot binele voitor.

Dat în Reședința noastră din Cluj de ziua Învierii Domnului, anul 1933.

NICOLAE, Episcop.

Osana...

Ierusalimul, îmbracă haina de sărbătoare. Prasniciul cel mare apropiindu-se, mii de pelerini își duc oboseala și nădejtile spre cetatea cea Sfântă, care zile întregi va răsună și se va cutremura sub greutatea pașilor mulțimei.

Fariseii îmbrăcați în porfiră strălucitoare își duc a lene bogăția și fățarnicia pe străzile animate, iar ici-colo pela cotiturile străzilor, apar gărzile romane cu coifurile strălucitoare, privind semeț la acest dute-vino al poporului jidovesc, adunat din cele mai îndepărtate colțuri ale pământului pentru a gusta azima amintirilor și nădejdilor la umbra Sionului Sfânt. Inmurile evree ca o tristă melopee fac să tresalte Sionul și când acest popor înmănușat de chemarea sfântă a făgăduințelor pe cari le cred vecinic neîndeplinite, își reînoesc în psalmi nădejdile și rugămintile spre Iehova.

Doar — Pilat cu disprețu-i libert privea această mișcare, cu ochiul scârbit. El, care în habotnicismul evreu, nu vedea o religie, o credință, ci întruchiparea cea mai crasă a superstiției și sofismelor. El nu credea nici în zeii patriei lui, cu atât mai puțin în Dumnezeul acestui popor murdar și gălăgios.

Din amestecul de glasuri se desprinde însă o veste, care cutremură, care bucură pe unii și sperie pe alții. E vestea că „pro-rocul cel mare„ se apropie de cetatea cea sfântă. După ce a săvârșit minunea din Betania a învierii lui Lazăr, minunea a cărei veste pătrunsese peste zidurile Ierusalimului și care a îngroșat considerabil rândurile credincioșilor, a însuflețit poporul de jos, care a văzut și a înțeles semnul cel mare. Nu tot așa au simțit Fariseii ale căror inimi împietrite în formele religioase searbede, au fost cuprinse de fiorul desnădejdiei. Ei în apropierea „celui care va veni“ și în manifestarea spontană de bucurie a poporului își vedeau periclitare interesele de castă, datătoare de prestigiu și multe privilegii.

Lumea alerga spre Betfage, spre poarta prin care va intra „împăratul mării“, ca să-l vadă, să-l cunoască pe acela, care a vindecat slăbănogii, a luminat ochii orbilor, a curățit leproșii și a înviat morții cu puterea-i dumnezeiască. Pe acela, care, încă

răspândește în juru-i, miresmele mirului de nard a Mariei din Betania.

Ierusalimul care a „omorât profetii“ își primește cu bucurie și însuflețire dumnezeiască-i jertfă. Pruncii cu glas neprihănit îi cântă imnul de mărire „Osana Fiul lui David, bine e cuvântat cel ce vine întru numele Domnului, împăratul lui Izrael“. Ramurile verzi „de finic“ purtate de nenumărate mâini, îi aștern calea, asemenea unui covor minunat, iar „mânzul asinei“ privind în juru-i nedumerit, își uită povara care-l apasă, căci din animal de muncă umiltoare, se făcuse în roib împărătesc, care duce nemurirea spre moarte și Dumnezeirea spre chinuri și ocară.

Când delirul poporului ajunge la paroxism, Fariseii își încep acțiunea mistificatoare. Primirea împărătească ce i se făcuse îi înebunise. Fiecare cuvânt de preamărire, era un junghiu în inimile lor. Se sfătuiă, încercau să oprească poporul și pruncii de a continua să strige Osana și priveau cu groază poporul care îl urma în neștire zicându-și: „Vedeți că nu câștigăm nimic, căci lumea merge după El“. (Ioan 12, 19). Dar cum să nu-l urmeze când întreaga lui făptură era numai chemare? Privirea-i blândă, care încuraja prin seninătatea-i inajestoasă, cuvintele abia șoptite erau porunci cari încătușau sufletele, răscolinându-le și aruncându-le în luminișurile Evangheliei, la razele căreia s'au călit devotamentele, cari cântau cântecul slavei Osana... Zadarnică a fost truda celor „fără de lege“ de a-i opri, căci dacă ar fi tăcut, ar fi început să vorbească pietrile. Pietrile zidurilor, cari au adăpostit minciuna și ipocrisia, au primit glas, chiotul de bucurie se resfrângea ca un ecou sfânt din ele urcându-se spre cer și isbindu-se de stâncile pleșuve ale Golgotei, se frângeau prefăcându-se într'un muget sinistru, ca un preludiu a formulei fariseice „răstignește-l, răstignește-l“. Acest muget nimeni altul nu-l înțelege de cât El izvorul înțelepciunii, căruia „i-a sosit ceasul să fie preamărit“ prin osanale și moarte. El prin moarte a preamărit viața, căreia i-a imprimat nota Dumnezeirei. În firea lui pământescă exista pecetea morții pentru reînviere, căci: „adevăr, adevăr grăiesc vouă, că dacă grăunțele de grâu căzut în pământ, nu moare, rămâne singur, dar dacă

moare, aduce multă roadă" (Ioan 12. 24).

Ecoul osanalelor din Ierusalim se aude azi pretutindeni. Razele soarelui primăvă-ratic, a deschis mugurii stâlpărilor pe cari azi le fluturăm. Firea întreagă ia parte la sărbătoarea de azi. Să ne unim deci glasul în rugă fierbinte, să-l unim în osanale, să deschidem porțile zăvorâte ale sufletelor noastre, ca să între „cel ce vine întru numele Domnului" și prin el „să murim păcatului și să viem dreptății".

Pr. Mihail Grecu.

Două conferințe la Turda.

Tinăra Societate Ortodoxă a Femeilor Române din Turda, și 'n anul acesta a organizat un ciclu de conferințe religioase-morale. Inaugurarea s'a făcut în ziua de 12 Martie a. c., la Casa Culturală, într'o atmosferă pe cât de demnă pe atât de călduroasă, prin cuvântul de deschidere a neobositei prezidentă, doamna *Lucreția I. Murășianu*, care într'o scurtă dar inimoasă vorbire arată principiile călăuzătoare ale societății. Roagă asistența numeroasă a participa la aceste conferințe reclamate mai ales de împrejurările grele ale zilelor noastre. Aceste conferințe vor fi un balsam alinător și mângâietor.

Salută cu vie mulțumire pe dl profesor univ. Dr. Valer Moldovan.

În aplauzele unanime și primit cu deosebite simpatii, dl prof. univ. *Dr. Valer Moldovan* desvoaltă tema: „*Din istoria toleranței religioase*". Se explică noțiunea toleranței și intoleranței religioase. În evul mediu principiile toleranței sunt scâldate în sânge. Papii Grigore al VII-lea, Inocențiu al III-lea, etc., așează în una și aceeași teacă sabia lumească și sabia spirituală. Iar aceia, cari n'aveau clipe de serioase aprecieri, fie în lumea spirituală, fie în lumea materială, trebuia să-și revizuiască gândirile, ba chiar să plătească scump libertatea gândirilor. În urma acestor atitudini ale papilor s'au frânt cadrele bisericeii apusene înghebandu-se cei nemulțumiți în noi organizații de credință: luterană, calvină, hussită, anglicană și o mulțime de secte. Mult sânge — ca pe vremea martirilor — s'a vărsat în războaiele religioase, terminate pen-

tru unii cu pacea vestfalică și cu triumful ideilor de toleranță religioasă.

Dar principiul „*Cuius est regio eius est religio*" încă multă vreme a fost simțit de masele mari ale popoarelor de sub oblăduirea împăraților încoronați cu învoiala și protecția papală. În schimb Biserica dreptmăritoare a Răsăritului, dintru început a creat o atmosferă binevoitoare. Pe nimeni n'a ars pe rug pentru credința sa și pe nimeni n'a maltratat în mod sălbatic pentru libertatea gândirii sale, deși se mișca pământul sub picioarele ei. Și mai ales poporul nostru s'a alimentat cu semința nădejdelor de mai bine. S'ar fi părut, că un luminat împărat ca Iosif al II-lea să nutrească gândiri de-o toleranță mai omească, dar nicidecum nu s'a aruncat negura ce ne păștea.

La sfârșitul conferinței s'au arătat părerile tuturor bisericilor cu privire la principiile toleranței religioase, scoțindu-se în relief temeiurile solide și apreciable ale Canoniștilor ruși.

Conferința aleasă și aducătoare de multă lumină a fost răsplătită cu vii aplauze și cu mulțămita avântată a părintelui protopop Iovian Murășian.

Tot într'o astfel de atmosferă plăcută s'a ținut în ziua de 26 Martie a. c., și conferința dlui *Vasile Vlaicu*, director-Cluj, despre: „*Principiile economice ale Sfintei Scripturi*".

Doamna prezidentă salută și prezintă publicului turdean pe dl Vasile Vlaicu, care apoi arată concepția creștină cu privire la bunurile pământești. Sufletul este izvorul tuturor bunurilor materiale și morale. Deși Sf. Scriptură înregistrează principii folosite cu privire la bunurile materiale, mai ales se evidențiază splendoarea bunurilor spirituale. Cu deosebită iscusință se arată principii economice din Testamentul vechiu în comparație cu cele ale Testamentului Nou, — dovedindu-se, că Test. Vechiu prin concepția sa se luminează în Testamentul Nou și că aceste 2 Testamente stau în strânsă legătură.

Se explică noțiunea de „testament" în legătură cu Sf. Scriptură, — demonstrându-se foarte viu, — că noi suntem moștenitori ai principiilor aducătoare de învioreare atât în cele pământești, cât și în cele spi-

rituale — prin pilda testamentului lăsat celor 3 fii de către bunul lor părinte.

Înțelepciunea, dreptatea, cumpătarea, hărnicia, sânguința și chiar și spiritul de contabilitate sunt principii de asanare morală și materială, — probate cu texte alese din cele 2 Testamente.

În comparație cu multe principii economice dezastruoase ale zilelor noastre, sămânța acestei conferințe a căzut în sufletele auditorilor ca o binecuvântată roaună cerească. Pătrunderea serioasă și migăloasă a economistului în Cărțile Sfinte, aduce numai foloase reale neamului nostru.

Publicul turdean a răsplătit această muncă de albină harnică în ale Scripturii a dlui conferențiar cu aplauze îndelungate. Dl Dr. Mișu Moldovan, avocat și deputat eparhial de Turda, aduce mulțumiri conferențiarului, rugându-l să ne mai cerceteze.

Apostolii dela margini — din sânul mirenilor păstrători de testamente creștine — sunt stâlpi de întărire a strămoșeștilor credințe și obiceiuri — sunt prevestitorii în sănătoșirii economiilor materiale și morale a neamului nostru.

Prof. Biji,
secretarul societății.

* CRONICA *

Predici în bisericile din Cluj. În biserică Sf. Nicolae, în 14 Aprilie va predica Protodiacon Dr. Ioan Vască, rectorul Acad. teol. La 16 Aprilie (în ziua întâi de Sfintele Paști) Pastorală P. Sf. Sale Episcopului Nicolae Ivan. A doua zi de Paști va predica Prot. Andrei Ludu, cons. eparh.; în biserică Pogorirea Duhului Sfânt, în 14 Aprilie va predica Prot. Nic. Vasiu. La 16 Aprilie (în ziua întâi de Sfintele Paști) Pastorală P. Sf. Sale Episcopului Nicolae Ivan. A doua zi de Paști va predica Protoiereul Dr. Seb. Stanca, cons. eparhial.

Dela Asociația „Frăția Ortodoxă Română“. Ciclul de conferințe anunțate în cadrele acestei Asociații, se suspendă pentru timpul vacanței sărbătorilor, reluându-se după sărbători, când se va anunța prin afișe.

Pensionarea preoților. La Cameră s'a depus un proiect de lege privitor la pensionarea preoților și care spune: „Preoții,

diaconii și cântăreții, care până la vârsta de 65 ani nu-și vor fi regulat drepturile la pensie, la împlinirea acestei vârste vor fi puși din oficiu la pensie“. Aplicarea ei ar urma să se facă dela 1 Aprilie a. c., probabil cu scopul de a da loc absolvenților de seminarii. Cu pensionarea preoților în așa fel statul n'ar economisi nimic, din contra și-ar îngreuna cheltuelile. Mai justă ar fi o selecționare și înlăturare a celor incapabili și cari se îndeletnicesc cu alte meserii necompatibile cu preoția.

Fondul ajutorului preoțesc acordă încă următoarele ajutoare de înmormântare: *Al XI. ajutor*, în suma de 52.100 Lei se acordă familiei preotului Nicolae Colea din Bucium-Isbita, decedat la 16 Februarie a. c. *Al XII. ajutor*, în suma de 52.100 Lei se acordă familiei preotului Grigorie Crăciunaș din Buru, decedat la 20 Februarie a. c. *Al XIII. ajutor*, în suma de 52.100 Lei, se acordă familiei preotului Nicolae Motora din Sângeorzul-de-Mureș, decedat la 22 Februarie a. c. *Al XIV. ajutor*, în suma de 52.100 Lei, se acordă familiei preotului Ioan Coc din Mogoș Valea Bârnei, decedat la 27 Februarie a. c., și *al XV. ajutor*, în suma de 52.200 Lei, se acordă familiei preotului Aurel Greblea, din Făurești, decedat la 1 Aprilie a. c.

Pentru muzeul eparhial am primit dela pr. Gheorghe Popescu din Zlatna o psaltire veche, un Octoih mic dela 1712 și un Molitvelnic dela 1689.

Predică de vecernie. Duminecă, 9 Aprilie, la biserică Sf. Nicolae, va predica dl Dănilă I. Ivan, stud. teolog anul IV, despre „Intrarea triumfală a lui Iisus în Ierusalim“.

Funcționarii austriaci nu pot face politică. Guvernul austriac a interzis tuturor funcționarilor de stat să facă parte din vre-un partid politic sau să se manifesteze în vre-un fel oarecare în politica militantă. Totodată s'a interzis funcționarilor exprimarea oricărei opinii, care ar constitui o critică la adresa statului, a guvernului sau a vre-unui membru al guvernului. Aceasta e o măsură care ar aduce foloase și țării noastre, dacă s'ar introduce.

PARTEA OFICIALĂ

CONSILIUL EPARHIAL ORT.-ROM. DIN CLUJ
Nr. 1976/1933.

A V I Z

Se aduce la cunoștința on. preoțimi că n'am reușit să esoperăm compensarea restanțelor de impozite ale preoților cu restanțele de salar pentru următoarele motive:

1. Compensările cu recipisele de pe 1931 a impozitelor de pe 1931, au fost oprite de Minister pe motivul că plata acestor restanțe de impozite se va face cu bonurile ce se vor primi pentru acel timp.

2. Mandatele de plată de pe 1932 nu se pot defalca căci inspectoratul școlar nu are ordine în acest sens și nu le-a primit nici după urgitările noastre.

Cluj, la 3 Aprilie 1933.

Consiliul eparhial.

Nr. 2123/1933.

Ordin circular

către toate oficiile protopopești și parohiale.

On. Minister al Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale Direcția Ocrotirilor, cu Nr. 126857 din 21 Martie 1933, ne comunică următoarele:

„Din diversele rapoarte și comunicări ce ni s'au adresat de către diferite prefecturi din țară, am constatat că publicul este nemulțumit de numărul prea mare al condicelor pantahuze și registrelor chitanțiere prin care se colectează în folosul bisericilor.

Totodată, având în vedere și abuzurile ce se fac de către colectanți; abuzuri semnalate în nenumărate rânduri de public, avem onoare a Vă face cunoscut că prin decizia Ministerială Nr. 126338 din 20 Mart. 1933, se suprimă până la 1 Octomvrie 1933 autorizarea colectelor în scop de construire și reparări de biserici, rămânând valabile numai autorizările în curs.

Astfel fiind, Vă rugăm să binevoiți a lua notă de aceasta dispozițiune, cunoscând că în cadrul acestei măsuri se cuprinde și autorizările cari se dau de către Sfintele Mitropolii și Episcopii din țară în baza deciziunii ministeriale Nr. 19750/1924.

Despre această dispozițiune am încunoștințat și prefecturile de județe din întreaga țară.

Cluj, 3 Aprilie 1933.

Consiliul eparhial.

Nr. 2261—1933.

Comunicat oficial.

În conformitate cu dispozițiunile Art. 9 din Regulamentul fondului Ajutorului preoțesc despre situația dela 31 Decemvrie 1932 a acestui fond, publicăm următorul

B I L A N T :

1. Venituri:	Lei	b.
Soldul dela 31 Decemvrie 1931 . . .	123.200	—
Cotizațiunile încasate în 1932 . . .	589.568	—
Dobânzi	662	—
	713.430	—

2. Cheltueli:	
Ajut. de înmormânt. solvite 252.500	—
Cotizațiuni restituite celor 4 membri plecați din Eparhia noastră	2.200 — 254.700

Sold la 31 Decemvrie 1932 . . .	458.730	—
minus ajut. de achitat încă pro 1932 . . .	154.000	—

Rămâne un escedent de . . .	304.730	—
plus cotizațiile încă neîncasate pro 1932 . . .	60.650	—
Averea activă la 31 Dec. 1932 este de . . .	365.380	—

3. Dintre membrii fondului dela finea anului 1931 de	434
au părăsit Eparhia	17
au murit	8 25
Au rămas	409
plus membri noi din anul 1932 . . .	21

Deci avem membri activi la 31/XII. 1932 430

și mai avem încă 20 preoți noi, cari se vor înscrie de membri în cursul anului 1933.

Cluj, la 28 Martie 1933.

(ss) Nicolae Ivan, Episcop. (ss) Andrei Ludu, ref. fond.

Nr. 151/1933.

(9) 2—3

CONCURS

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a Răcătău, protopopiatul Alba-Iulia, se publică concurs cu termen de 30 zile dela dată primei publicări în oficiosul „Renașterea”.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela stat conform pregătirei.
2. Sesiune parohială 9 jug. pământ arător de clasa I, pe lunca Mureșului, primit prin Reforma Agrară.

3. Câte una ferdelă de grâu dela fiecare familie.

4. Lemne de foc câte va avea lipsă.

5. Drept de pășunat cu oricâte vite în pășunea comună.

6. Locuință în natură, cu supraedificațiile necesare.

7. Venitele stolare obicinuite în comună.

Reflectanții la această parohie își vor înainta în termenul deschis Oficiului nostru protopopesc cererile instruite cu toate documentele necesare, conform Regulamentului pentru parohii și se vor putea prezenta, cu avizul nostru, în parohie, spre a face cunoștință cu poporul.

Concurenții vor avea să producă act de învoire dela P. S. Episcop, fără de care nu vor fi luați în considerare.

Alba-Iulia, la 18 Martie 1933.

Oficiul protopopesc al tractului Alba-Iulia în conțelegere cu Consiliul parohial din Răcățău.

Alexandru Baba, protopop.

Nr. 73—1933.

(8) 3—3

CONCURS

Pentru întregirea postului de paroh din parohia de cl. III-a *Bucium-Izbita*, protopopiatul Abrudului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salarul dela stat.

2. Venitele stolare obicinuite.

Reflectanții la acest post își vor înainta cererile provăzute cu documentele necesare, în termenul legal, oficiului nostru protopopesc și cu prealabila noastră încuviințare, se pot prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu poporul.

Concurenții vor avea să prezinte și un act de învoire dela P. Sf. nostru Episcop.

Abrud, la 20 Februarie 1933.

Oficiul protopopesc ort. rom. al tractului Abrud, în conțelegere cu Consiliul parohial.

Petru Popovici, protopop.

Nr. 156/1933

(10) 2—3

CONCURS

Pentru întregirea parohiei vacante *Sărăcsău*, protopopiatul Alba-Iulia, se publică

concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în oficiosul „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela stat, conform pregătirii.

2. Sesiune parohială: 2 jug. jumătate, pământ arător calitate primă, în hotarul comunei Sărăcsău și 7 jug. jumătate pământ cultivabil primit prin Reforma Agrară în hotarul comunei Berghin, jud. Alba-Iulia.

3. Câte una zi de lucru dela fiecare familie.

4. Venitele stolare stabilite de adunarea parohială din 1 Ianuarie 1933.

Până la construirea caselor parohiale, consiliul se va îngriji de locuință potrivită pentru preot.

Reflectanții la această parohie își vor înainta oficiului nostru în termenul deschis cererile de concurs, instruite cu toate documentele necesare conform Regulamentului pentru parohii și cu avizul nostru, se vor putea prezenta în parohie spre a face cunoștință cu poporul.

Concurenții vor avea să producă act de învoire dela P. S. Episcop, fără de care nu vor fi luați în considerare.

Alba-Iulia, la 18 Martie 1933.

Oficiul protop., în conțelegere cu Consiliul paroh.

Alexandru Baba, protopop.

Cel mai folositor dar de Paști, al adevăratului creștin, este: o carte de rugăciuni.

În acest scop comandați dela „Librăria Eparhiei“ din Cluj — **„Pâinea Vieții“**
Cartea de rugăciuni: „Pâinea Vieții“

Dacă doriți să aveți REVERENZI FRUMOASE, croite și confecționate ireproșabil și cu preț convenabil, — comandați-le la

**croitoria românească
Ioan Mititean, Bistrița**

Str. Brukenthal nr. 23 (îngă Hotel Frietsch),
diplomat al școlii de
croitorie din București.

Confecționează și odăjdii și prapori
cu prețuri convenabile.

(7) 2—3